

haardt; den er ret godt betjent ved forskellige Baneanlæg“. Det kan jo ikke være det ærede Medlems Mening. I Aulum-Eggen har han aldrig været, desværre, for saa havde han ikke set saadan paa den Sag, som han gør. Nej, hvis det ærede Medlem vil tænke sig om, vil han huske, at hverken Aulum eller Viborg har mere end een Banelinie, nemlig Linien Holstebro—Herning, saa det ærede Medlem kan umuligt mene, hvad han har sagt. Men naar vi nu taler om Banens Retning, skal jeg ikke komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal, men blot henviser til, hvad jeg sagde forleden. Naar det særlig af det ærede Medlem fra Helsingør er sagt, at man maatte ind gennem Ørre og Sinding Sogne, for de var blevet narret et Par Gange, og nu maatte de have en Bane, vil jeg svare, at det er en Betragtning, som ikke kan gøres gældende, for Sagen er, at de der kun har 1 Mil til Banen til hver Side. Kan vi blive saa godt betjent i Vesterregnen, maa vi ikke raabe op om flere Baner. Jeg vil ikke sige, at det er af det onde, men det er for meget af det gode. Kortet viser, at der i Virkeligheden ingen Trang kan være den første Mil eller halvanden mellem de to Baner, den ene fra Viborg til Herning og den anden fra Holstebro til Herning. Naar man vil have Banen over Viborg, vil jeg minde om, hvad Generaldirektionen har sagt, da den havde denne Sag til Undersøgelse. Det er den gamle Generaldirektør Tegner, der har sagt disse Ord, som jeg med Formandens Tilladelse skal læse op, det er kun et Par Linier: „For en umiddelbar Betragtning synes den af Andragerne foreslaaede Linie at være ført temmelig nær til Linierne Viborg—Herning—Skern, idet Afstanden til disse gennemgaaende kun er $\frac{1}{2}$ à 2 Mil, og der turde derfor være Grund til at overveje, om ikke en noget nordligere og vestligere Linie vilde være heldigere“. Det er det, som afhjælpes ved det Forslag, som jeg nævnte forleden. Dersom Eggen kan faa det, jeg da pegede paa, er den godt betjent med Baner.

Til den ærede sidste Taler (J. Andersen) vil jeg ogsaa henvende et Par Ord i Forbindelse med, hvad den højtærede Minister i Gaar sagde overfor det ærede Medlem. Den højtærede Minister glædede sig over, at det ærede Medlem havde sluttet sig til hans Tanke om Privatbanen. I Dag hører vi, at det ærede Medlem i Grunden ikke er saa lidt uenig med Ministeren om denne Sag. Det ærede Med-

lem sagde forleden, at han mente, og det havde han ogsaa forlangt før, at der burde ned sættes en Kommission til at overveje Banesager, for saa stod man bedre overfor dem, og jeg tænkte, at han vilde føje til, at man saa i Almindelighed vilde kunne slutte sig til, hvad Kommissionen foreslog. I den Anledning vil jeg minde det ærede Medlem om, at det, vi ønsker, er det, som Kommissionen enstemmigt har vedtaget, og saa er det mærkeligt, synes jeg, at man alligevel vil begynde paa Bar Bund. Der foreligger her en gammel Kommissionssag, en gammel Regeringssag og en gammel Rigsdagssag, og saa er det, som jeg har sagt før, nedslaaende for Befolkningen og os, der skal tale dens Sag, at vi skal begynde for fra. Derfor vil jeg meget haabe, at det ærede Medlems Ønske ikke skal faa videre Følger. Det ærede Medlem sagde for øvrigt, og det vil jeg takke ham for — jeg skal citere de faa Linier —, at „der er vel ikke hos noget Medlem af Rigsdagen Tvivl om, at Jernbanenovre i Jylland er en af de Jernbaner, som skal frem i allerførste Plan, og jeg skulde ikke have den mindste Smule imod, at denne Jernbane kom frem til Gennemførelse lige med det samme“. Jeg siger ham Tak for disse Ord, og jeg vil haabe, som han sagde, at mange ser paa denne Bane med de samme milde Øjne som han. Jeg vil gøre hans Ord til mine og bede den højtærede Forsamling slutte sig til Tanken om, at denne Bane maa blive ført igennem snarest muligt eller, som han her siger, lige med det samme. Dermed kan det jo være sagt: i denne Samling.

Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss) var atter fremme i Dag. Hans Ord var egentlig ikke direkte henvendte til mig, skønt ogsaa jeg forleden Dag udtalte, at jeg ikke kunde tænke mig, at det ærede Medlem var godt kendt i disse Egne, og naar jeg dog vil sige et Par Ord til det ærede Medlem, er det, fordi det syntes, som om det ærede Medlem raillerede over den Redegørelse, det ærede Medlem fra Skern (Ovesen) forleden havde givet over, hvad der var sket ved de Undersøgelser, der var foretagne i Anledning af den Banesag, der her er Tale om. Jeg har her den Kommissionsbetænkning, hvori Rapporten til Moseindustri-Foreningen findes. Det er en Forening, der har gjort et stort Arbejde. Det var ikke, som det ærede Medlem udtrykte sig, i een Mose, at der fandtes mange Tørv, nej, det gjaldt Mosen gennem hele den store Egn, som Banen skal gaa igennem. Det kan godt være,